

POFIAR V NARAVI

Če nedolga iskra lahko v naravi hitro zaneti požar velikih razsežnosti. Na to vplivajo predvsem vrsta vegetacije, hitrost in smer vetra, razgibanost terena in temperatura ter vlažnost zraka. Če so izpolnjeni določeni pogoji, se požar lahko širi zelo hitro (s hitrostjo več kot 100 km/h). Pri gorenju organskih snovi se sproščajo visoke temperature in škodljivi plini, ki onesnažujejo ozračje. Na pogorišču se zaradi uničenja zgornje plasti zemlje lahko spremeni vegetacija, poveča se erozija. Ogrožene so tudi številne živalske vrste.

Vzroki za nastanek požarov v naravi

Najpogostejši vzroki za nastanek požara v naravi so:

- uporaba odprtega ognja (žar, taborni ogenj, prifiganje sveč, bakel, raket, petard ipd.),
- kurjenje in sežiganje,
- odmetavanje cigaretnih ogorkov,
- odlaganje vročega pepela in gorljivih materialov.

Več kot 95 odstotkov vseh požarov v naravi povzročijo ljudje zaradi malomarnosti in nevednosti.

Foto: GZS

Pravila kurjenja v naravi in pofarna ogrofenost

Če kurimo v naravi, mora biti kurišče urejeno, zavarovano in nadzorovano ves čas kurjenja. Ob vetrovnem in sušnem vremenu se nevarnost za nastanek poflara močno poveča, zato moramo biti še posebej pazljivi.

Urejeno kurišče je obdano z negorljivim materialom (npr. s kamni), okolica pa mora biti očistena vseh gorljivih snovi. Urejeno kurišče mora biti oddaljeno vsaj 50 m od gozda in 100 m od pomembnih prometnih poti, vasi, naselij in objektov z vnetljivimi ali nevarnimi snovmi. Poskrbimo, da je v bližini kurišča voda, gasilnik ali drugo potrebno orodje za gašenje (npr. veje, lopata, pesek ipd.).

Ko je razglašena velika ali zelo velika pofarna ogrofenost, je v gozdu in tudi na vseh območjih, kjer ogenj lahko ogrozi gozd, prepovedano kurjenje, sefitganje, uporabljanje odprtega ognja in odmetavanje gorljivih predmetov ali snovi, ki lahko povzročijo poflar.

Kako ravnamo, da ne bi prišlo do požara v naravi

- Poskrbimo za urejeno okolico okoli stavb - vse gorljive snovi skladičimo v varni razdalji.
- Odstranimo veje dreves v bližini stavbe, zračnikov in dimnikov.
- V naravi kurimo samo na urejenih kurjih in nikoli v suhih in vetrovnih dneh.
- V ogenj ne mešamo doz pod tlakom in drugih vnetljivih snovi.
- Po končanem kurjenju ogenj in flajavico pogasimo ter prekrijemo z negorljivim materialom.
- Nikoli ne odmetavamo cigaretnih ogorkov.
- Vozil ne parkiramo v suhi travi.
- Po gozdu se ne vozimo z avtomobili in motorji.

Kaj storimo, ko v naravi zagori

- Ostanemo mirni. Če nismo v nevarnosti, poskušamo omejiti oziroma pogasiti požar z razpoložljivimi sredstvi (voda, zemlja, pesek, veje, lopata, grablje, odeja ipd.).
- Če požara ne moremo pogasiti sami, se čim prej umaknemo na varno.
- O požaru takoj obvestimo Center za obveščanje oziroma gasilce na številko 112 in povemo:

- kdo kliče,
- kje gori,
- kaj gori,
- kdaj se je začel požar,
- kakšen je obseg požara,
- kakšna pomoč je potrebna,
- ali so ogrojeni ljudje in živali.

- Pri kakšni pomoči gasilce in jih usmerimo h kraju nesreče.